

Staré Krkonoše

Alt-Riesengebirge

2027

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So
				01	02	03	04	05	06	07	08	09	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31							

01/2027

Mo-Wo	Tu-Th	Fr-Sa	Su-Mo	Tu-Th	Fr-Sa	Su-Mo	Mo-Wo	Tu-Th	Fr-Sa	Su-Mo	Tu-Th	Fr-Sa	Su-Mo
01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

02/2027

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Čt-Do	Pá-Šr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Čt-Do	Pá-Šr	So-Sa	Ne-So
01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											

03/2027

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Gi-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Gi-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So
			01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30									

04/2027

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So
					01	02	03	04	05	06	07	08	09
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30	31						

05/2027

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Čt-Do	Pá-Šr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Čt-Do	Pá-Šr	So-Sa	Ne-So
	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
28	29	30											

06/2027

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Čt-Do	Pá-Šr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Čt-Do	Pá-Šr	So-Sa	Ne-So
			01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31								

07/2027

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So
						01	02	03	04	05	06	07	08
09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31					

08/2027

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Et-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Et-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So
		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30										

09 / 2027

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Gt-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Gt-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So
				01	02	03	04	05	06	07	08	09	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31							

10 / 2027

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Čt-Do	Pá-Šr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Čt-Do	Pá-Šr	So-Sa	Ne-So
01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30												

11/2027

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Gt-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Gt-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So
		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31									

12/2027

01/2027 ZAHRÁDKY | LENZENBERG

Plán na dopravování dřeva z hor do Kutné Hory se zdál jako těžko řešitelný oríšek. Proto byli během 16. století pozváni odborníci z Tyrol, kteří v horském terénu označili několik míst, kde bylo vhodné začít se stavbou „klaus“, díky kterým bylo možné plavit dřevo i při nedostatku vody během letních měsíců. Největší se od roku 1575 nacházela ve Velké Úpě. Svůj neopomenutelný význam měly však i ty menší, které se nacházely téměř v každém údolí. Jedna taková se vystavěla i na Lučním potoce mezi dnešními enklávmi Zahrádky a Výsoký Svah. Vzhledem k důležitosti plaveného dřeva byla také vynaložena snaha o minimalizaci ztrát během samotné plavby. Již v roce 1568 vydal císař patent, na základě kterého mělo dojít k potrestání každého, kdo by plavené dřevo chtěl zcižit nebo bránil v jeho cestě. I tak se průměrné čtvrtina dřeva ztratila.

Der Plan, Holz aus dem Gebirge nach Kuttenberg zu transportieren, galt lange als schwer lösbares Problem. Deshalb wurden im 16. Jahrhundert Fachleute aus Tirol eingeladen, die im Gebirge geeignete Stellen für den Bau sogenannter „Klausen“ auswählten. Dank ihnen konnte Holz auch während der wasserarmen Sommermonate geößt werden. Die größte befand sich ab 1575 in Großaupa. Bedeutend waren jedoch auch die kleineren Klausen, die nahezu in jedem Tal entstanden. Eine davon wurde am Wiesenbach zwischen den heutigen Enklaven Lenzenberg und Hoher Hang errichtet. Aufgrund der Bedeutung des Flößholzes bemühte man sich zudem, die Verluste während des Transports möglichst gering zu halten. Bereits 1568 erließ der Kaiser ein Patent, nach dem jeder bestraft werden sollte, der Flößholz entwendete oder dessen Transport behinderte. Dennoch ging durchschnittlich ein Viertel des Holzes verloren.

02/2027 SCHRONISKO BRONISŁAWA CZECHA | SCHLINGELBAUDE

Původní letní bouda byla postavena již okolo roku 1650. A jak to tak s podobnými staveními v horách bývá, pomalu se přizpůsobovala změnám prostředí. Neaktivnější majitelé reagovali především na pozdější poptávku od přicházejících turistů. Ačkoliv ubytování zde bylo nabízeno již před rokem 1900, exkluzivní „berghotel“ zde vznikl až v meziválečném období. Nicméně již v roce 1894 bylo možné se ubytovat ve velmi dobře vybavených pokojích se sociálním zařízením a ústředním topením. Okolo roku 1924 se zvyšuje kapacita pokojů téměř trojnásobně a přestavbou projdou i terasy. Nicméně v boji o exkluzivitu vedl místní berghotel marný boj s konkurentem v pozadí snímku. Pokud se podíváte blíže, uvidíte na pohlednici také hřebenovou boudu, která nesla název Bouda prince Jindřicha a kromě luxusního ubytování se pyšnila i jedním z nejkrásnějších výhledů v Krkonoších.

Die ursprüngliche Sommerbaude wurde bereits um 1650 errichtet. Wie bei ähnlichen Bauden im Riesengebirge üblich, passte sie sich im Laufe der Zeit den veränderten Bedingungen an. Besonders stark reagierten die Besitzer auf die wachsende Nachfrage der aufkommenden Touristen. Obwohl hier schon vor 1900 Übernachtungen angeboten wurden, entstand das exklusive Berghotel erst in der Zwischenkriegszeit. Bereits 1894 konnten Gäste jedoch in hervorragend ausgestatteten Zimmern mit Sanitäranlagen und Zentralheizung übernachten. Um 1924 wurde die Zimmerkapazität nahezu verdreifacht und auch die Terrassen umgebaut. Im Kampf um Exklusivität hatte das Berghotel jedoch einen schweren Stand gegenüber dem Konkurrenten im Hintergrund der Aufnahme. Bei genauerem Hinschen erkennt man auf der Ansichtskarte auch die Prinz–Heinrich-Baude, die neben luxuriöser Unterkunft mit einem der schönsten Ausblicke des Riesengebirges beeindruckte.

03/2027 ŠPINDLEROVA BOUDA | SPINDLERBAUDE

Většina krkonošských bud mohla těžit ze zájmu turistů, nicméně některým pomyslné štěstí přálo ještě víc. Mezi takové patřila i Špindlerova bouda. Její oblíbenosti, a s tím spojené návštěvnosti, totiž pomohla nejen atraktivní poloha, ale také otevření sánčářské dráhy do obce Hain, dnešní polské Przesieky. Jesté před začátkem 20. století se tak stala bouda nejen letním, ale i zimním vyhledávaným cílem. Nejčastěji se jezdilo na saních, tzv. rohackách, a během nejúspěšnější zimní sezony se uspořádalo pro hosty na několik set jízď. Není proto divu, že se bouda postupem času změnila do podoby moderního horského hotelu. Po roce 1921 se lokalita ještě více zpřístupnila, díky vybudování silnice ze Špindlerova Mlýna. Kromě autobusové linky sem začaly mířit také osobní automobily, pro které bylo přímo u boudy později postaveno osm garáží. Movitou klientelu nezastavil ani výběr mytá u Divích lávek v údolí, které činilo 10 korun za automobil, 20 korun za autobus a 2 koruny za motocykl.

Die meisten Riesengebirgsbauden profitierten vom wachsenden Interesse der Touristen, doch manchen war das Glück noch mehr hold. Dazu gehörte auch die Spindlerbaude. Zu ihrer Beliebtheit und der damit verbundenen Besucherzahl trugen nicht nur die attraktive Lage, sondern auch die Eröffnung der Rodelbahn in die Ortschaft Hain, das heutige polnische Przesieka, bei. Bereits vor Beginn des 20. Jahrhunderts wurde die Baude nicht nur im Sommer, sondern auch im Winter zu einem beliebten Ausflugsziel. Besonders beliebt waren Fahrten mit den sogenannten Hörnerschlitten, und während der erfolgreichsten Wintersaison wurden für die Gäste mehrere hundert Fahrten organisiert. Kein Wunder also, dass sich die Baude im Laufe der Zeit zu einem modernen Berghotel wandelte. Nach 1921 wurde die Gegend durch den Bau der Straße aus Spindlermühle noch besser erschlossen. Neben der Buslinie kamen nun auch Privatwagen hierher, für die später direkt an der Baude acht Garagen errichtet wurden. Selbst die wohlhabende Kundschaft ließ sich nicht von der Maut am Mädelsteg im Tal abschrecken, die 10 Kronen pro Auto, 20 Kronen pro Bus und 2 Kronen pro Motorrad betrug.

04/2027 JANSKÉ LÁZNĚ | JOHANNISBAD

Pojmenování Janských Lázní pochází od zbrojnoše Jana z Chockova. Ten měl právě zde, podle trutnovského kronikáře Simona Hüttela, narazit v červnu roku 1006 na vývěr teplého pramene. První významnější užívání termálních vod se však datuje až do 14. století, kdy tehdejší majitel panství Zilvar ze Silbersteinu zřídil pro své vlastní potřeby úplně první jednoduchou lázeňskou budovu. Jedním z nejzasloužilejších šlechticů v historii rozvoje Janských Lázní byl ale Jan Adolf Schwarzenberg, který panství odkoupil a následně v roce 1677 nechal postavit v okolí pramenu šest nových budov. Zároveň pověřil Dr. Hettmayera sepsáním odborného pojednání o účincích místního pramene. Ačkoliv do rozvoje významně zasáhli i další majitelé panství a v neposlední řadě také cestovní ruch, základní kámen veřejného lázeňství byl položen právě knížetem Schwarzenbergem.

Der Name Johannisbad geht auf den Waffenknecht Johann von Chockov zurück. Laut dem Trautenauer Chronisten Simon Hüttel soll er hier im Juni 1006 eine warme Quelle entdeckt haben. Die erste bedeutendere Nutzung des Thermalwassers datiert jedoch erst ins 14. Jahrhundert, als der damalige Grundherr Silvar von Silberstein für seinen eigenen Bedarf das erste einfache Badehaus errichten ließ. Zu den bedeutendsten Persönlichkeiten in der Geschichte von Johannisbad gehörte jedoch Johann Adolf zu Schwarzenberg, der die Herrschaft erwarb und 1677 in der Umgebung der Quelle sechs neue Gebäude errichten ließ. Gleichzeitig beauftragte er Dr. Hettmayer mit der Abfassung einer Fachschrift über die Wirkung der hiesigen Quelle. Obwohl auch weitere Besitzer der Herrschaft und nicht zuletzt der Fremdenverkehr zur Entwicklung beitrugen, wurde der Grundstein des öffentlichen Kurwesens gerade durch Fürst Schwarzenberg gelegt.

05/2027 BOUDA JANA | JONABODENBAUDE

Jonabodenbaude není jednou z chalup, které vznikly čistě za hospodářským účelem. Ačkoliv byla celá lokalita jedinečná svým rovinatým terénem, jak popisoval ze sousedního staletého roubeného stavení tuto louku Friedrich Kneifel v dokumentu „Jakou řečí mluví Pánbůh?“, bouda Jana vznikla až po roce 1880, a byla tak prakticky okamžitě vhozena do viru příchozích turistů. Jako hostinec se její jméno skloňovalo již v období první světové války. Nápomocná byla rovněž poloha na rozcestí do Velké Úpy, Spáleného Mlýna, ale také směrem „na křížovátku“ a dnešní Portásky. Toho si byl velmi dobře vědom i tehdejší majitel, který již v roce 1933 nechal otisknout reklamu ve znění: „Ideální horské klimatické lázně a zimní sportoviště umístěné na jižní a chráněné straně. Pohodlný výstup na Sněžku ze Spáleného Mlýna a „křížovatky“. Díky své romantické poloze nejoblíbenější výletní místo.“

Die Jonabodenbaude gehört nicht zu den Bauden, die ausschließlich zu wirtschaftlichen Zwecken entstanden. Obwohl die gesamte Lage durch ihr ungewöhnlich ebenes Gelände geprägt war, wie Friedrich Kneifel die Wiese vom benachbarten jahrhunderteaalen Blockhaus im Dokument „Welche Sprache spricht der liebe Gott?“ beschrieb, entstand die Baude erst nach 1880 und wurde dadurch praktisch sofort Teil des aufkommenden Fremdenverkehrs. Bereits während des Ersten Weltkriegs wurde sie als Gasthaus erwähnt. Begünstigt wurde dies auch durch ihre Lage am Weg nach Großaupa, Mohornmühle, aber auch Richtung Kreuzschenke und den heutigen Hoferbauden. Dies war dem damaligen Besitzer bewusst, der bereits 1933 mit folgendem Text warb: „Ideales Gebirgsklima und Wintersportplatz in sonniger und geschützter Lage. Bequemer Aufstieg zur Schneekoppe von Mohornmühle und der Kreuzschenke. Dank ihrer romantischen Lage das beliebteste Ausflugsziel.“

06/2027 BRÁDLEROVA BOUDA | BRADLERBAUDE

Pokud bychom chtěli ukázat typickou krkonošskou boudu, a to jak z hlediska historie, tak tehdejšího způsobu života, byla by to určitě Brádrlerova bouda. Totéž platí i pro další boudy ležící na této enklávě a v jejím blízkém okolí. První písemná zmínka pochází z roku 1676, kdy Wilhelm Bradler postavil vůbec první zdejší boudu. Následující dvě století se místní život točil primárně kolem pastvy, chovu dobytka a produkce mléka či mléčných výrobků. Zásadní změnu přinesl až rozmach turistického ruchu. Ten se zde projevil zřízením hostince, jehož název odkazoval na blízkou horu Velký Šišák – tehdy se však jmenoval Gasthaus zur Großen Sturmhaube. Tento název budově vydržel až do roku 1925, kdy se začala opět označovat jako Brádrlerova bouda. Do té doby však hostinec stihl jednou vyhořet, a to v roce 1912. Na svou obnovu ale nečekal dlouho a jeho provoz byl obnoven ještě před vypuknutím první světové války. Pro mnohé pamětníky zůstávají zdejší boudy spojené ještě s jedním označením ze 60. let 20. století, kdy získaly název Fučíkovy boudy.

Wenn man eine typische Riesengebirgsbaude hinsichtlich ihrer Geschichte und Lebensweise zeigen wollte, dann wäre es sicherlich die Bradlerbaude. Das gilt ebenso für die weiteren Bauden der Enklave und ihrer näheren Umgebung. Die erste Erwähnung stammt aus dem Jahr 1676, als Wilhelm Bradler die erste Baude errichtete. Während der folgenden zwei Jahrhunderte drehte sich das Leben vor Ort vor allem um Viehzucht, Weidewirtschaft sowie Milch und deren Verarbeitung. Eine Veränderung brachte erst der aufkommende Fremdenverkehr, der sich hier mit der Eröffnung eines Gasthauses bemerkbar machte. Der Name des Gasthauses „Große Sturmhaube“ erinnerte an den nahen Berg und blieb bis 1925 erhalten, als wieder die Bezeichnung Bradlerbaude eingeführt wurde. Zuvor war das Gasthaus jedoch 1912 abgebrannt. Der Wiederaufbau ließ nicht lange auf sich warten, und noch vor dem Ersten Weltkrieg wurde der Betrieb erneut aufgenommen. Viele Zeitzeugen verbinden die Bauden zudem mit einer weiteren Bezeichnung aus den 1960er Jahren, als sie den Namen Fučíkbauden erhielten.

07/2027 VÍTKOVICE | WITKOWITZ

Málokterá obec v Krkonoších se může pochlubit vznikem souvisejícím s českými osadníky. Jednou z nich jsou Vítkovice, kde pověst vypráví o bratřech Vítkových, kteří byli nuceni jako řada pronásledovaných rodin v době husitských válek a změn uprchnout do hor. Nic ale netrvá věčně, ani husitské války. Nicméně bratři zde údajně založili statek, který jim natolik přirostl k srdci, že zde zůstali, a místu se tak začalo říkat Vítkovice. Možná je tomu skutečně tak, možná trochu jinak. S jistotou ale můžeme určit minimálně první písemnou zmínku, datovanou do roku 1606. A také fakt, že po příchodu horníků a dřevářů se česká linka stala i ve Vítkovicích opět na několik století minoritní, pokud budeme ovšem chtít vycházet z původní pověsti.

Kaum eine Gemeinde im Riesengebirge kann ihre Entstehung auf tschechischsprachige Bewohner zurückführen. Zu ihnen gehört Witkowitz, wo eine Sage von den Brüdern Witke erzählt, die wie viele verfolgte Familien während der Hussitenkriege in die Berge fliehen mussten. Doch nichts währt ewig, auch die Hussitenkriege nicht. Die Brüder sollen hier jedoch einen Hof gegründet haben, der ihnen so ans Herz wuchs, dass sie blieben und der Ort den Namen Witkowitz erhielt. Vielleicht war es tatsächlich so, vielleicht auch etwas anders. Sicher belegt sind jedoch zumindest die erste schriftliche Erwähnung aus dem Jahr 1606 sowie die Tatsache, dass nach der Ankunft von Bergleuten und Holzhauern die tschechischsprachige Bevölkerung auch in Witkowitz wieder für mehrere Jahrhunderte zur Minderheit wurde – sofern man von der ursprünglichen Sage ausgehen möchte.

08/2027 MEDVĚDÍ BOUDA | BÄRENGRUNDBAUDE

Nedaleko Brádrlerovy boudy najdeme také Medvědí boudu, kterou postavil na počátku 19. století jistý Heinrich Hollmann. Medvěďu se ale už v té době návštěvníci při procházkách bát opravdu nemuseli. Pojmenování má bouda po nedalekém Medvědíu dole, který byl svědkem zastření posledního krkonošského medvěda v roce 1726. Vzhledem k poloze boudy není asi překvapením, že prvotní obživou místních usedlíků byl primárně chov dobytka a produkce sýrů, tvarohů nebo másla z horského mléka. Hospodářství se však ještě před rokem 1900 začalo orientovat na příchozí turisty, které bylo potřeba napojit, nasytit nebo nabídnout přenocování. Následné stavební úpravy boudy proto vyplývají primárně z této potřeby, která se stala za krátký čas hlavní obživou nejen na Medvědí boudě, ale v celých Krkonoších.

Unweit der Bradlerbauden befindet sich auch die Bärengrundbaude, die Anfang des 19. Jahrhunderts von Heinrich Hollmann erbaut wurde. Vor Bären mussten sich die Besucher bei ihren Wanderungen damals allerdings längst nicht mehr fürchten. Ihren Namen erhielt die Baude vom nahegelegenen Bäregrund, wo 1726 der letzte Riesengebirgsbär erlegt wurde. Aufgrund der Lage der Baude lebten die Bewohner ursprünglich vor allem von Viehzucht sowie der Herstellung von Käse, Quark und Butter aus Bergmilch. Noch vor 1900 begann sich die Wirtschaft jedoch zunehmend auf die ankommenden Touristen auszurichten, die bewirtet und beherbergt werden wollten. Die späteren Umbauten der Baude resultierten daher vor allem aus dieser Entwicklung, die schon bald nicht nur auf der Bärengrundbaude, sondern im gesamten Riesengebirge zur wichtigsten Einnahmequelle wurde.

09/2027 BOUDA U MUMLAVSKÉHO VODOPÁDU | MUMMELFALLBAUDE

Exkurze České lesnické jednoty v roce 1879 nemohla minout již tehdy jednu z nejhezčích zastávek v Harrachově. Ačkoliv Mumlavský vodopád není nejvyšší, je díky svému prvenství jako nejvodnatější vodopád v Krkonoších oblíbenou zastávkou dodnes. To stejné platí i pro boudu u Mumlavského vodopádu, dříve známou jako Mummelfallbaude. Právě ku příležitosti zmínené exkurze ji nechal zřídít majitel panství, hrabě Harrach, a již tehdy zde účastníkům bylo podáváno chutné občerstvení. Pro svou polohu blízko vyhledávaného turistického cíle však o ní v historii psali nejen lesníci. Například spisovatel Jaroslav Durych o několik desetiletí po jejím otevření poznamenal, že „si zde dává v parných dnech dostaveníčko pražská společnost v Harrachově a Novém Světě porůznu roztroušená“. A ačkoliv od těchto slov uběhlo již více než století, dala by se stále podepsat.

Die Exkursion des Böhmischen Forstvereins im Jahre 1879 durfte eine der damals schönsten Stationen in Harrachsdorf nicht auslassen. Obwohl der Mummelfall nicht der höchste Wasserfall ist, gehört er dank seiner Stellung als wasserreichster Wasserfall des Riesengebirges bis heute zu den beliebtesten Ausflugszielen. Dasselbe gilt für die Mummelfallbaude. Gerade anlässlich der erwähnten Exkursion ließ sie der Grundherr Graf Harrach errichten, und schon damals wurden die Teilnehmer hier mit schmackhafter Verpflegung bewirtet. Aufgrund ihrer Lage nahe eines beliebten Touristenziels schrieben jedoch nicht nur Förster über sie. So bemerkte der Schriftsteller Jaroslav Durych einige Jahrzehnte später, dass „sich hier an heißen Tagen die in Harrachsdorf und Neuwelt verstreute Prager Gesellschaft ein Stelldichein gibt“. Und obwohl seit diesen Worten mehr als ein Jahrhundert vergangen ist, könnte man sie noch heute unterschreiben.

10/2027 VELKÁ ÚPA | GROSSAUPA

Ačkoliv dnes spadá Velká Úpa pod vedlejší Pec pod Sněžkou, dlouhá staletí byla tato lokalita centrem údolí a samostatnou obcí se vším, co k tomu patří. Některé indicie jejího nemalého významu najdeme dodnes. Jednou z nich je například přítomnost kostela, který vznikl na popud císaře Josefa II. po jeho návštěvě v roce 1779. Stalo se tak již 10 let po této významné události. V centru obce vznikla i roubená chalupa místního poleší, vystavěna v roce 1825 hraběnkou Amálií Schaffgotschovou, v roce 1860 následovala budova školy a o 30 let později se Velká Úpa dočkala i vlastní fary. Místní na návštěvu císaře ani po desítkách let nezapomněli. Prmo naproti škole byl proto roku 1908 odhalen pomník Josefa II., který se však po vzniku CSR změnil na památník obětem první světové války.

Obwohl Grossaupa heute zum benachbarten Petzer gehört, war diese Ortschaft über Jahrhunderte das Zentrum des Tales und eine selbstständige Gemeinde mit allem, was dazugehört. Einige Hinweise auf ihre einstige Bedeutung finden sich bis heute. Einer davon ist die Kirche, die auf Anregung Kaiser Josefs II. nach dessen Besuch im Jahre 1779 entstand. Dies geschah bereits zehn Jahre nach diesem bedeutenden Ereignis. Im Ortszentrum entstand 1825 auch das Blockhaus der lokalen Revierförsterei, erbaut von Gräfin Amalie von Schaffgotsch. Im Jahre 1860 folgte das Schulgebäude und dreißig Jahre später erhielt Grossaupa auch ein eigenes Pfarrhaus. Die Einwohner vergaßen den Besuch des Kaisers auch nach Jahrzehnten nicht. Direkt gegenüber der Schule wurde deshalb 1908 das Kaiser-Josef-Denkmal enthüllt, das sich nach der Gründung der CSR jedoch in ein Kriegerdenkmal für die Opfer des Ersten Weltkriegs verwandelte.

11/2027 PEC POD SNĚŽKOU | PETZER

V samotném srdci Pece pod Sněžkou zaujmou minimálně dva domy, jejichž historie je spojená, ačkoliv architektura každého z nich je velmi odlišná. Tou první je jedna z nejstarších budov ve městě, Hospoda Na Peci, která byla postavena ke konci 18. století tehdejsím rychtářem Davidem Hoferem. Předtím zde stál ještě starší hostinec, který se datoval dokonce až do roku 1644. Nedaleký hotel vznikl z iniciativy pozdějších majitelů Hospody na Peci, manželů Kuhnových, kteří chtěli na sousedním pozemku postavit v roce 1907 výstavní hotel. Zajímavé je, že na rozdíl od dnešního hotelu Hořec mohla Hospoda na Peci v průběhu 20. století několikrát úplně zaniknout. Poprvé se místní museli ohradit v roce 1946, kdy se počítalo s demolicí z důvodu přeměny přilehlé křížovatky. Podruhé se hospoda zavřela v roce 1988 a měla být stržena, nicméně po listopadu 1989 opět občanská iniciativa tomuto plánu zabránila a provoz byl o 3 roky později plně obnoven.

Im Herzen von Petzer fallen mindestens zwei Gebäude ins Auge, deren Geschichte eng miteinander verbunden ist, auch wenn ihre Architektur kaum unterschiedlicher sein könnte. Das erste ist eines der ältesten Häuser der Stadt, der Petzer Kretscham, der Ende des 18. Jahrhunderts vom damaligen Schultheiß David Hofer erbaut wurde. Zuvor stand hier bereits ein noch älteres Wirtshaus aus dem Jahr 1644. Das nahegelegene Hotel entstand auf Initiative der späteren Besitzer des Petzer Kretschams, des Ehepaars Kuhn, das 1907 auf dem benachbarten Grundstück ein repräsentatives Hotel errichten ließ. Eröffnet wurde es ein Jahr später. Interessant ist, dass der Petzer Kretscham im Gegensatz zum heutigen Hotel Hořec (ehemals Hotel Kuhn) im Laufe des 20. Jahrhunderts mehrmals beinahe verschwunden wäre. Erstmals mussten sich die Einwohner 1946 gegen den geplanten Abriss im Zuge des Umbaus der benachbarten Kreuzung wehren. Zum zweiten Mal wurde das Gasthaus 1988 geschlossen und sollte abgerissen werden. Nach November 1989 verhinderte jedoch erneut eine Bürgerinitiative diese Pläne, und drei Jahre später wurde der Betrieb vollständig wieder aufgenommen.

12/2027 ŠPINDLERŮV MLÝN | SPINDLERMÜHLE

Málokdo ví, že dnešní středisko spojené nejen se zimními sporty bylo založeno vlastně trochu náhodou. Stalo se tak díky špatnému vyhodnocení žádosti o zřízení kostela, pod kterou se horalé podepisovali u mlynáře Špindlera. Dodatek „sepsáno ve Špindlerově Mlýně“ úředníci tehdy pochopili jako název obce a povolení ke stavbě kostela postavili pro takto nazvanou obec. Než aby se obyvatelé hádali s úředním aparátem, raději název přijali a stavba tak mohla začít. A další rozvoj? Například lyže se zde objevily v roce 1880, kdy je bratři Krausové poprvé vyzkoušeli u boudy Petrovka. Až o 20 let později se staly běžným dopravním prostředkem. Zásahu na tom měl továrník Rotter ze Vrchlabí, který daroval lyže všem horským školám na Vrchlabsku.

Nur wenige wissen, dass der heutige Wintersportort eigentlich eher zufällig entstand. Ursache war eine falsch verstandene Bitte um den Bau einer Kirche, die die Bewohner beim Müller Spindler unterschrieben hatten. Den Zusatz „niedergeschrieben in Spindlers Mühle“ deuteten die Beamten damals irrtümlich als Ortsnamen und stellten die Genehmigung für die Kirche auf diese Bezeichnung aus. Statt mit den Behörden zu streiten, übernahmen die Einwohner den Namen einfach, und der Bau konnte beginnen. Und die weitere Entwicklung? Skier erschienen hier erstmals 1880, als die Brüder Kraus sie bei der Petersbaude ausprobierten. Erst zwanzig Jahre später wurden sie zum gewöhnlichen Verkehrsmittel. Verdient machte sich dabei der Fabrikant Rotter aus Hohenelbe, der allen Bergschulen im Hohenelber Gebiet Skier schenkte.

Nakupujte kalendáře online z pohodlí svého domova na **www.starekrkonoše.cz**.

Sledujte nás také na facebooku **Staré Trutnovsko**.

Na vzniku kalendáře se podíleli: Ing. Jan Višek, Ing. Vojtěch Hák, Bc. Ondřej Hink, Peter Stächelin, Mgr. Kamila Višková, Karl & Renate Winter, Aléš Bělina / Macprint.